

Kuidas noored treenerid

*viisid kaks
noort mängijat
maailma
kahesaja
hulka*

Iseseisva Eesti tennise ajaloos esimest korda osalevad samal slämmiturniiril kaks meesmängijat, kui jaanuaris astuvad Austraalia lahtiste kvalifikatsioonis väljakule Mark Lajal ja Daniil Glinka. Kuid selle loo peategelased on hoopis nende noored treenerid, vastavalt Karl Kiur Saar ja Kenneth Raisma. Kunagi olid nad oma hoolealustega väljakul rivaalid, aga elu on teinud nüüd teistsuguse pöörde.

TEKST: ANTS PÕLDOJA FOTOD: DEIVI TALL, ERAKOGU, SCANPIX

Tänavu valiti Eesti parimaks treeneriks Kenneth Raisma, kes aitas Daniil Glinka edetabelis umbes kolmsada kohta kõrgemale ja esmakordselt slämmi kvalifikatsiooni. Mullu sai selle au Karl Kiur Saar. Selge, et valiku kriitriumiks on rahvusvaheline tipptennis, kuigi näiteks Raismal ei ole isegi treeneri kutsetaset, formaalselt peaks teda nimetama ainult juhendajaks.

Kumbki pole läbi teinud treeneritöö tavapärasteid astmeid, vaid alustanud kohe tippu pürgivate noormängijate, hiljem juba profimängijate juhendajana. On justkui vette visatud, aga kohe sealt välja ujunud.

Kuidas nad alustasid?

Raismast kirjutas ajakiri Tennis esikaaneloo 2016. aasta kevadel, kui tal oli käsil noorteklassi viimane hooaeg. Ta oli jõudnud Australian Openi noorteturniiri veerandfinaali ja lähenes juunioride edetabeli esikümnele.

Ligi kümme aastat hiljem on Raisma esikaanel treenerina. "Eks ma kümme aastat tagasi mõtlesin, et kui veel esikaanele saan, siis ikka mängijana," nentis Raisma. "Aga elu on läinud teistpidi. Neli aastat tagasi mu mängijakarjäär lõppes. Seda ma enam ei loe, et mängisin veel paar aastat tagasi paari koos tollase õpilase Oliver Ojakääruga. Olin siis juba treener ja hoidsin lihtsalt kätt soojas."

Kui tema õpilane jõudis maailma 200 parema hulka, on Raismal käinud peast läbi mõtted, et ta võinuks olla Glinka asemel. "Kadedust ma loomulikult ei tunne, aga vähemalt sellisel tasemel mõtiskled. Kuid neid põhjuseid on palju, miks see minu puhul ei teostunud."

"Neli aastat tagasi olin justkui elu ristteel," jätkas Raisma.

"Panin oma tennisekarjääri pausile, olin mentaalselt sellises olukorras, kus ei tahaks olla. Ja siis ühel päeval

helistas mulle Martin Karis. Et saame kokku, mul on sulle üks pakku mine. Ta küsis, mis seisus ma olen ja siis ütlesin, et üsna segased lood praegu."

Tartu klubi MK Tennis peatreener Karis pakkus 2021. aasta sügisel, et Raisma võiks võtta oma hoole alla tema parima noor-
mängija Oliver Ojakääru, sest ta ise ei jõua nii palju välismaal kaasas käia. "Minu tollast vaimset seisundit arvestades oli see nagu päikesekiir," meenutas Raisma. "Miks ei, proovime! Hakkas üsna kiiresti minema ülesmäge, tundsin, et teen õiget asja. Oliver jõudis noorteklassis esikümne piirile, võitis 1. kategooria turniire. See oli mu esimene treeneritöö ja lastega pole kunagi trenni teinud. Terve elu jooksul on mul olnud kaks õpilast, Oliver ja nüüd Daniil."

Raisma näebki ennast selles rollis: "Julgen väita, et saaksin hakkama ka noorematega, aga minust on rohkem abi vanemate mängijate juhendamisel. Ütleme, et alates 15-16 aasta vanusest."

Ka Saar alustas kohe väljakujunenud noormängija treenimisest ja tema esimene õpilane oli Glinka. "Hakkasin Daniili treenima juba 2015. aastal (Saar oli siis 18-aastane - toim.). Olin enne tema sparringupartner, kelleks mind kutsus treener Andres Kuhi. Aga temalgi polnud aega nii palju välismaal käia ja siis hakkasin ise Daniiliga maailmas ringi sõitma. Ma treenisin Eestis pisut ka nooremaid mängijaid, aga see oli ainult sel ajal, kui Daniilil polnud välisturniire," meenutas Saar.

Tema arvamus kahe erineva treeneritöö kohta on sama, mis Raismal: "Arvan, et võin edukalt ka noori treenida, aga profituuri elu on praegu mulle südamelähedasem. Pigem tahaks seda tööd teha."

MINU TOLLAST VAIMSET SEISUNDIT ARVESTADES OLII SEE NAGU PÄIKESEKIIR.

Kenneth Raisma pakkumisest hakata treeneriks

Erinevalt Raismast polnud Saar noorteklassis rahvusvahelisel tasemel tippmängija. "Aga ma pole kunagi nii mõelnud, et ise tippturniiridele ei saanud ja nüüd oleks treeneritöö justkui kompensatsioon enda ebaõnnestumisele. Eesmärk on ainult oma mängijat kõrgemale aidata. Ekstraboonus on see, kui ta mängib tähtsamaid turniire ja seal ka õnnestub," ütles Saar.

Treeneri ja õpilase suhe

Raisma arvates on tal treeneritöös see eelis, et on ise värskest tee läbi käinud. "Saan võib-olla paremini aru, mida nad väljakul tunnevad. See on koht, kus oskan aidata ja ühiseid lahendusi leida," ütles Raisma. "Teine asi on see, et pean ennast üle kesk-

Raisma ja Saar on rohkem kolleegid kui rivaalid.

mise heaks mängu tundjaks. Miks tulebki mul paremini välja vanemate mängijate juhendamine, sest seal peab rohkem jõudma tennise kui mängu juurde, pole enam nii palju löögitehnika õppimist. On tehtud nii Oliveri kui Daniiliga ka tehnilist poolt, aga arvan, et selles osas leiab Eestist paremaid spetsialiste."

Raisma on Glinkast ainult kaks aastat vanem, mistõttu võib tekkida küsimus, kuidas õpilane kuulab sellist treenerit, kes äsja oli väljakul tema võistluskaas-

tahab saavutada, on tema enda jaoks, mina olen selle teostamisel abiks," ütles Raisma.

Saare ja tema praeguse õpilase Mark Lajali vanusevahe on kuus aastat, aga nemadki on olnud vähemalt korra väljakul rivaalid. "Mäletan väga hästi, kui 2020. aasta Eesti meistrivõistlustel mõtlesin, et väga tahaksin temaga kohtuda. Mark oli siis Eesti parim juunior, kõik rääkisid temast ja minu silmis väga kihvt kutt. Et tahaks proovida, kuidas talle vastu saan. Kuidagi suutsin selle mängu enda kasuks pöörata ja pärast seda olime isegi rohkem sõbrad ja tegime koos trenni," meenutas Saar.

"See on väga hea variant, kui mängijal on olemas treener, kes on autoriteetsem ja kogenum, aga teine treener, kes võib-olla on rohkem sõber ja aitab erinevate ülesannetega. Trennides ja võistlustel tuleb olla ikkagi konkreetne ja pigem nõudlik, aga just väljaspool väljakut ma arvan et on oluline, et tal oleks keegi nii-öelda oma inimene juures, kes mõistab teda võib-olla paremini ja ka mingeid asju on siis omavahel lihtsam arutada. Ja kellega tal oleks võimalik ka vaba aega rohkem veeta."

Intriig, mida tegelikult pole

Möödunud suvel juhtus selline lugu, et Karl Kiur Saar läks Wimbledonis aitama Lajalit, kuigi Glinka oli tol hetkel veel tema õpilane. Ja siis Saar jäigi Lajali treeneriks. Nüüd võiks arvata, et pärast sellist sündmust on kaks poolt veanujalal, aga see arvamus on täiesti vale.

“VIIMANE KORD, KUI SIND VÕITSIN!”

Eesti esireket Mark Lajal ütles, et kui ta Karl Kiur Saare endale Wimbledonini turniiriks mullu suvel appi kutsus, ei olnud tal üldse treenerit. “Mul oli samal aastal lõppenud koostöö pikaajalise treeneriga ja siis vahepeal veel ühega, kellega ma ei sobinud. Esmane idee oli koos Karliga Wimbledoniks valmistuda ja siis võib-olla esimese mängu ka veel koos läbi teha. Aga kui ma järjest võitsin, siis ta ei saanud ära minna. Ma täpselt ei tea, mis veel juhtus, aga augustis tuli Karl lõplikult minu tiimi täpselt samal ajal koos Wayne Blackiga,” rääkis Lajal.

Lajali sõnul hoiab Saar tiimis positiivset meeleolu ning analüüsib palju mängu ja teeb statistikat. “Karl oskab vastaseid lugeda, selles osas on andnud palju nõu. Ja teeb väga hästi koostööd peatreeneriga,” ütles Lajal.

Samuti kinnitas Lajal Saare juttu, et temani kahe treeneri vaidlused ei jõudnud. “Ükskord juhtus nii, et ma ise talle ütlesin, et pole Wayne'i ühe arvamusega päri ja siis Karl nõustus minuga. Aga üldiselt said nad alati kokkuleppele,” sõnas Lajal.

Lajali esmakohtumine tulevase treeneriga toimus varakult. “Treenerisin temaga juba siis, kui olin 13-14-aastane. 2020. aastal juhtus selline naljakas lugu, et mängisime talvel temaga treeningul punktidele ja Karl napilt võitis. Siis ta ütles, et see oli viimane kord, kui sind võitsin. Aga kohtusime meistrivõistlustel uuesti. Servisin juba matši võidule, kuid kaotasin. Karl ütles uuesti, et nüüd oli tõesti viimane kord. Ja ta ei olegi treeningmängudes enam mind võitnud.”

Australian Openit ootab Lajal põnevusega. “See on ülivinge, et jõudsin koos Daniiliga sellele turniirile. Ja kummaline on ka kokkusattumus, et meil on samal päeval (12. mai – toim.) sünnipäev. Ilmselt ei juhtu seda tihti, et riigi kaks paremat mängijat on ühel päeval sündinud.”

“Seal ei ole mingit jama ega konflikti,” kinnitas Raisma. “Ma näen, et Karl ja Daniil saavad endiselt hästi läbi. Ja kõik saavad läbi Margiga ning mingit hõõrumist pole.”

Pikemalt võib aga juhtunust rääkida Saar. “Mu koostöö Daniiliga kestis üheksa aastat. Ta on väga lahe inimene ja jääb eluks ajaks üheks mu parimaks sõbraks. Praegugi suhtleme väga tihti ja elan talle kaasa, et läheks hästi,” ütles Saar.

Kuna Lajal teadis, et Glinka on parajasti vigastatud, kirjutas ta Saarele, kas too tahaks tulla Wimbledonini turniirile teda aitama. Et saaks trenni teha ja koos oleks lõbusam.

“Daniil ütles mulle: mine muidugi, see on võib-olla ainukordne võimalus olla Wimbledonis treenerina,” rääkis Saar. “Mul oli siis kindel mõte, et kui Daniil saab vahepeal vigastusest jagu, sõidan kohe tagasi. Aga Mark muudkui võitis ja siis mängis põhi-turniiri avaringis Alcaraziga. Daniil tegi asja mulle kergemaks, kui toetas mind, et sa pead olema seal. Ja see mäng Alcaraziga on seni elu kõige lähedam kogemus! Mark mängis ka hästi ja oli lähedal, et üks sett võita. Ma ei tea, mis saaks veel parem olla!”

“Daniilil on nüüd olemas oma hea treener ja mingil määral ma arvan, et lõpuks oli see kõik asjade loomulik käik. Küllap ka Daniil arvas, et temalgi on aeg edasi liikuda. Tean mitmeid inimesi, kes seda teemat on üritanud dramatiseerida. Kui nad vaid teaksid, kui hästi me Daniiliga praegu läbi saame,” õhkas Saar.

Daniil Glinka jõuline tõus

Tõusta aastaga edetabelis 300 kohta ei ole midagi erilist, kui paikned näiteks esituhande teises pooles. Ka 500. kohalt 300ndaks ei ole väga keeruline tõusta ja tegelikult piisab selleks ITF-i M25 turniiridel hästi mängimisest. Aga kolmanda saja edukaks läbimiseks pead sa juba Challenger'idel jala ukse vahele saama. Ja seda Glinka tänavu suutis.

Milles peitub Glinka edu saladus? “Kui võtad endale treenida 24-aastase mängija, siis talle päris uusi lööke ei õpeta,” ütles Raisma. “Mõned elemendid peavad paremaks minema, aga suures pildis löökide osas mingit jalgratast ei leiuta. Vaatasin, et kus saaksin aidata, ongi mäng kui tervik. Kuidas mängida, miks nii mängida. Tuleb hetki, kus on vaja natuke tagasi tõmmata või vastupidi, gaasi juurde panna. Anda talle plaan ja idee, mis ühtpidi teeb mängu

lihtsamaks ja teiselt poolt lisab enesekindlust, et ise midagi valesti ei tee.”

Praegu Glinka mängu vaadates enam ei karda, et nüüd ta kohe eksib. Vahel ikka eksib, aga seda teevad kõik. Kuid Glinka suudab nüüd vastast järjekindlalt suruda. “Arvan, et see edu oli pisut tingitud löögi valikust. Oleme püüdnud lööke lihtsamaks teha ja mängida selle peale, et kui ta vähemalt hindele 4 teeb oma asjad ära, aga kaotab, siis müts maha vastase ees. Daniil ei ole selline kunstnik nagu näiteks prantslane Moutet, keda ei saa raamidesse suruda. Daniilile tuleb plaan lihtsaks teha ja rohkem liistude vahel hoida,” selgitas Raisma.

TEAN MITMEID INIMESI, KES SEDA TEEMAT ON ÜRITANUD DRAMATISEERIDA. KUI NAD VAID TEAKSID, KUI HÄSTI ME DANIILIGA PRAEGU LÄBI SAAME.

**Karl Kiur Saar üleminekust
teise mängija treeneriks**

Glinka on kiitnud Raismat kui taktikut, kes hästi tunneb ka vastaste mängu. “Seda peab niimoodi jälgima, et Daniil saaks igaühe vastu oma tugevusi kasutada,” ütles Raisma. Teine kavalus oli ka turniiride valik. “Läksime teadlikult USA-sse ja Kanadasse mängima, sest punkte oli vaja ja võis ette näha, et seal pole nii tugevad turniirid.”

Nii arvas Raisma, et kuigi Glinka võitis novembris Drummondville'i (Kanada) Challengeri, mis tagaski pääsu Austraaliasse, siis tema parim turniir oli septembri algul Cassis' Challenger, kus ta jõudis finaali. “Tasemelt oli Daniil seal parem. Kanadas oli nõrgem turniir, aga pinget tuli peale. Alles pärast veerandfinaali rasket võitu vabanetas pingest, sest juba võis loota, et ehk neist punktidest piisab. Ta ei võidelnud enam pingega ja kaks viimast mängu tulid paremini välja. Nagu öö ja päev.”

Koostöö ja vaidlused Wayne Blackiga

Kui Raisma on Glinka jaoks üks ja ainus treener, siis Lajal on kogu aeg endale otsinud ka välismaist peatreenerit. Wayne Black jäi peaaegu aastaks pidama, aga kindlat varianti pole leitud. Samas on isegi

Bloomfield Hillsi Challengeri võit. Saar, Lajal ja tema ema.

Drummondville'i Challengeri võit, Raisma ja Glinka.

Challenger TV tutvustanud Karl Kiur Saart kui Lajali peamist treenerit.

"Mark on ikka tahtnud, et tal oleks kõrval ka keegi kogenum, kes on juba tippklassiga tuttav. Ja samas saan mina õppida, kui töötan koos kogunud treeneriga. Mulle see variant sobib ja neli silma ongi parem kui kaks," ütles Saar. "Kuid treeneri leidmine pole kõige lihtsam ülesanne. Vabu mehi on tuuril vähe. Lisaks on vaja paika panna turniiridel käimine ja finantspool. Testida tuleb päris palju, et leida sobiv inimene."

"Kui on kaks treenerit, siis on kõige tähtsam, et mängijale jõuaks kohale üks info," rääkis Saar koostööst Blackiga. "Olime Wayne'iga palju koos ja ka vaidlesime, aga lõpuks peatreener otsustab. Ta võib minu ettepanekuid arvestada, aga Margile üritasime sama asja rääkida."

Milles siis seisnesid vaidlused? "Servitehnika osas olid meil erinevad arvamused ja taktikalise poole pealt arvasin, et Mark võiks rohkem võrgus käia ja mõnikord isegi siis, kui tavaliselt ei minda. Wayne leidis, et ei maksa kiirustada. Kuid kokkuvõttes jõudsimme ühisele arvamusele. Tuli meie ideedest võtta see, mis on Margi jaoks parim."

Esimest korda Wimbledonis Lajalit aidates ei julgenudki Saar suurt midagi öelda mängu muutmise osas. "Aga ta hakkas ise huvi tundma, mida ma arvan ja siis ütlesin kaks asja: tagakäega tule pallile rohkem vastu ja käi sagedamini võrgus. Minu arust said Wimbledonis need nõuanded hästi täidetud ja tulemus oli ka vastav."

Lajal on tänavu edasi läinud, aga samas võime kahetseda, et ta pole praegu 47 kohta kõrgemal (intervjuu tegemise ajal edetabeli 147.). "Tõusnud on Margi keskmine tase, löökide kvaliteet, samuti on ta füüsiliselt ja mentaalselt palju tugevam. Ta on palju stabiilsem ja seda tänavune tõus tähendabki. Samas oli mängu, kus saanuks teisiti teha ja võib-olla oleks ta siis TOP100 sisse kerkinud. Aga oleks on sama, mis poleks, ei maksa spekulereida. Kuid eesmärk ei ole kaugel. Ta teeb selle ära!" Loomulikult ei ole TOP100 lõplik eesmärk, aga see etapp tuleb läbida, et siis juba edasi liikuda veel kõrgemale.

Eeskujud ja koolitused

Kui sa tõesti saad üleöö treeneriks nagu Raisma, siis tekib küsimus, millised olid tema eeskujud tööd alustades. "Midagi võtad üle nendelt, kes on sind ennast treeninud," ütles Raisma. "Alustades Andre-

sest (Kuhi - toim) ja ka praeguse alaliidu peatreeneri Federicoga (Ricci - toim.) on mul tihe side olnud, samuti Ekke Tiidemanniga. Kui ise Rootsis mängisin, olid seal nimekad treenerid. Igalt moolt jääb midagi külge ja nende nõuannete toel lähed edasi. Kuigi konkreetset eeskujut mul pole."

Nagu loo algul mainisime, pole Raisma osalenud treenerikoolitustel. "See on kivi minu kapsaaeda, olin laisk," ütles Raisma. "Et mul on õnnestunud ilma treeneri kategooriata teha Daniiliga head tööd, veel ei tähenda, et koolitust poleks vaja."

Saare sõnul on ta selline treener, kes loeb või vaatab videoid tennise kohta palju, ka analüüse ja statistikat. "Selgitan Margile neid kombinatsioone, mida olen veebist vaadanud. Treenerina üritan kõigilt saada mingeid nõuandeid, ehkki ma ei pea olema nendega samal meelel. Aga üks treener, kes mulle meelde jäi, oli Thomas Johansson, tegime temaga kolm päeva trenni. Kuidas ta asju seletas, oli täiesti fenomenaalne. Arvan, et ta on parim treener, keda ma üldse elus näinud. Kolme päevaga saime väga palju targemaks, nii Mark kui ka mina treenerina. Üldse olen pigem õppinud välismaalt, vähem Eestist."

Saar on ära teinud viienda taseme koolituse ja ITF-i 2. kategooria koolitus, mille üks läbiviijatest oli meie oma treener Aleksander Jürgens. "Esimest korda käisin 2019. aastal ja nelja aastaga jõudsin viienda kategooriani. Tundsin, et seda on vaja - ja koolitust annavad vaid oma ala asjatundjad. Eriti huvitav ja kasulik oligi ITF-i koolitus."

ET MUL ON
ÕNNESTUNUD
ILMA TREENERI
KATEGOORIATA TEHA
DANIILIGA HEAD TÖÖD,
VEEL EI TÄHENDA,
ET KOOLITUSI
POLEKS VAJA.

Kenneth Raisma

Endised mängijad ja tänased treenerid tunnustamas teineteise tehtud tööd oma mängijaga.

Samas arvas Saar, et praktilises mõttes on koolitused siiski vajalikumad lastetreenerile. "Tippmängija juhendamisel on kõige olulisemad kogemused, et sa teaksid, mida üldse sellisel tasemel tennisist tunneb. Samuti psühhoogiline pool. Aga mitte kunagi ei tule koolitus kahjuks, seda ka Margi õpetamist silmas pidades," rõhutas Saar.

Raisma ja Saar teineteisest

Raisma ja Saar on rohkem kolleegid kui rivaalid. Maailma edetabelis ei võta ju ühe mehe hoolealune teise kohta ära (mitte nii nagu Eesti mõne ala olümpiapääset), konkurente on sul rohkem kui kakssada.

Raisma sõnul ei ole nad omavahel õpilaste mängu liiga palju arutanud. "Mina olen sellise suhtumisega, et ilma küsimata ei sekku teiste töösse," ütles Raisma. "Kui vaatame võistlust koos nagu oli Davis Cupi ajal, siis tulevad jutuks nüansid, mida saanuks teisiti teha."

Sama mainis ka Saar, et peamiselt on nad just Davis Cupi ajal rääkinud, mida teineteise õpilastest arvata. "Mina ei pea seda halvustavaks, kui keegi annab mulle infot hoolealuse mängu kohta," ütles Saar. "Kui oleme tulevikus rohkem samadel turniiridel, tuleb vist rääkimine kasuks. Nüüd Austraalias tulebki – väga lahe, et selline aeg on tulemas."

Lõpetuseks hindavad loo peategelased lühidalt teineteise tööd ja oskusi. Raisma: "Karl on töötanud mõlema mängijaga, nad on tema ajal läinud paremaks. Meil pole palju inimesi, kes jagaks mängu paremini kui Karl. Ta oli juba ise väga intelligentne mängumees. Kuigi Marki puhul on tal pisut teine roll, olla rohkem peatreeneri tugi. Ühes mõttes on Karl täiesti asendamatut, et ta võib aastaringelt oma mängijaga maailmas ringis sõita. Tal on väga palju häid külgi, aga mina ei ole see mees, kes oskaks hinnata, mida ta väljakul teeb või millist sisulist nõu annab."

TA TEEB SELLE ÄRA!

Karl Kiur Saar Mark Lajali
pääsust esisajasse

Saar: "Kenneth on Daniiliga ära teinud väga suure töö, mul on mõlema üle väga hea meel. Kennethi üks tugevus on kindlasti mängu lugemine ja mängust arusaamine. Selles osas on ta Eestis üks parimaid, et kuidas ta vastaseid tunneb ja selle põhjal plaani teeb. Konkreetsemalt on raske öelda, kuna ma ei ole nende treeninguid väga palju lähedalt näinud, kuid tulemused näitavad, et neil liiguvad asjad õiges suunas ja see on kõige tähtsam. 🟡"

DANIIL GLINKA: EUFOORIA KESTIS VAID PAAR TUNDI

Daniil Glinka on ainus mängija, kes treeninud nii Karl Kiur Saare kui ka Kenneth Raisma käe all.

"Karluga olime koos üheksa aastat, ta oli päris tark treener, tugev taktikalise poole pealt. Andis mulle palju uusi oskusi ja teadmisi," rääkis Glinka mehest, kes oli tema juhendaja mullu juunikuuni. "Midagi pahasti seal ei juhtunud, et ta Marki hakkas treenima, oleme ikka sõbrad edasi."

Samas Glinka ei kinnitanud ega lükanud ümber arvamust, et võib-olla temagi vajas uut treenerit. "Läks nagu läks. Selle aasta tulemused näitavad, et läks hästi," ütles Glinka. "Kenneth on kindlasti üks Eesti parimaid treenereid. Algul me töötasime mõne tehnilise elemendi kallal, aga edaspidi kulus kogu töö taktikalisele poolele. Selles osas olen läinud palju paremaks."

Glinka hindas Raisma osa mängu ettevalmistamisel ja ka kohtumise ajal õpetussõnade ütlemlisel. "Kui ta saab teada, kellega mängin, siis vaatab selle tennisisti videoid ja teeb konkreetse mänguplaani. Lisaks annab mängu ajal veel mõne väga olulise nõuande, mida on konkreetselt vaja teha." Kaheaastast vanusevahet ei pea Glinka üldse oluliseks. "Suhtun kõigisse oma lähedastes inimestes austavalt. Me tegeleme tõsiste asjadega ja vanusevahe küsimus ei ole korrektne."

Austraaliasse karjääri esimesele slämmiturniirile minekut võtab Glinka praegu juba rahulikult. "

Eufooria kestis ainult mõni tund pärast võidukat turniiri. Olen sündmuse endale teadvustanud ega pea iga päev sellele mõtlema. Kuu aega on veel ees ning esmane ülesanne selle aja jooksul oma mängu parandada ja mitte mõelda, mis võib juhtuda Austraalias."